

"Zie wat je hoort"

Dinsdag 10 december 2019

Thema week 2: Troost!

Troost is weldadig en doet goed. Ieder weet het uit eigen ervaring. Troost veronderstelt enerzijds dat er iemand is die troost nodig heeft, en dus in een behoeftige situatie verkeert. Anderzijds veronderstelt troost dat er iemand is die de behoeftige situatie bij de ander opmerkt; en het vermogen heeft nabij te zijn; warmte te geven; hoop over te dragen; toekomst te openen.

Vorbereiding

Bij voorkeur zoek ik een vaste plek voor mijn gebed. En - als het kan ook - ook een vast tijdstip op de dag. Dat geeft het meeste rust. Ik plaats mij telkens in de tegenwoordigheid van de Heer. Daarna neem ik enkele ogenblikken om te vragen wat ik ten diepste verlang: al naargelang voor de (nabije) toekomst; voor deze retraite. Deze week zou ik de genade kunnen vragen troost te putten uit de meditaties.

Bijbeltekst voor vandaag, dinsdag 10 december: Jesaja 40:1+3

'Troost, troost toch mijn stad.

Een stem roept:

'Baan de Heer een weg door de steppe,
effen voor onze God een heerbaan in de woestijn...'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

'Baan de Heer een weg door de steppe...'

Dat wil zeggen: je bevindt je nog in de steppe, een dorre vlakte. Nog niets te zien. Desondanks word je gevraagd in die dorre vlakte een weg te banen voor de Heer.

Te midden van zijn afwezigheid alvast een teken te stellen van zijn (komende) aanwezigheid.

- 1 Wat zou in mijn leven gekenschetst kunnen worden als een steppe of een woestijn?
- 2 Kan ik geloven dat de Heer daar naartoe komt? Verlang ik daarnaar?

- 3 Als ik dat kan geloven en verlangen:
wat zou ik moeten doen om voor Hem de weg klaar te maken?
- 4 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:
- met de profeet,
 - met Jezus,
 - met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.